

РЕШЕНИЕ

№ 3072

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **236** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. В. С., като пълномощник на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №21/18.10.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 94^{-ти} с-в по н.а.х. дело №7132/2021г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт и прави искане за неговата отмяна, както и за отмяна на Наказателно постановление (НП) № 542681-F555004/19.10.2020 г., издадено от заместник-директора на Териториална дирекция - С. на Националната агенция за приходите (ТД на НАП). Поддържа, че наказващият орган не е спазил императивните разпоредби на чл.40 ЗАНН и макар и формално да е представил електронна покана за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), от ангажираните доказателства не може да се направи категоричен извод, че същата действително е изпратена и получена от касатора и то на надлежен и-мейл адрес. На следващо място оспорващият твърди, че както АУАН, така и НП, са издадени от лице без представителна власт, което е допълнителна предпоставка за тяхната незаконосъобразност.

Ответникът – ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ - С. на Националната агенция за приходите, представлявана от директора, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си

представител юрк. Р. моли съда да остави в сила решението на СРС като правилно. Претендира присъждане на разноски.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №542681-F555004/19.10.2020г., на основание чл.182, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), на касатора [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 1317.80 (хиляда триста и седемнадесет лева и 0.80) лева, за това, че в качеството си на регистрирано и задължено лице, в дневника си за продажби за данъчен период м. 02.2020 г., не е отразил издадения от него данъчен документ – фактура № [ЕГН]/25.02.2020г. с данъчна основа в размер на 6589 лева и ДДС в размер на 1317.80 лева, което е довело до определяне на данък в по-малък размер, с което е нарушил разпоредбата на чл. 124, ал. 2 ЗДДС.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №542681-F555004/ 19.10.2020 г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на упълномощен представител на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Изготвена е покана с изх. № 53-06-429/27.05.2020 г. по описа на НАП за съставяне на АУАН, връчена по електронен път на 09.06.2020 г. В рамките на указания в поканата срок управителят на дружеството не се е явил за съставяне на АУАН, поради което последният е съставен в негово отсъствие. Както в АУАН, така и в оспореното НП достатъчно ясно и недвусмислено е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът [фирма] е извършил вмененото му нарушение на чл. 124, ал. 2 ЗДДС, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Тези изводи се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 94^{-ти} с-в.

Съгласно приложимата норма на чл.124, ал.2, изр.1^{-во} ЗДДС регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, както и отчетите за извършените продажби по чл.119 в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени. Според чл. 125, ал. 5 ЗДДС декларациите по ал.1 и ал.2 и отчетните регистри по ал.3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят.

Въз основа на приетите от СРС доказателства се установява по несъмнен начин, че [фирма] е осъществило нарушение на чл.124, ал. 2 ЗДДС, като не е отразило фактура

№[ЕГН]/25.02.2020 г. в данъчния период, в който е издадена. Изложените в тази насока мотиви от първостепенния съд са правилни и се споделят изцяло от настоящата инстанция. Предвид обстоятелството, че търговското дружество не е изпълнило посоченото задължение, правилно на основание чл.182, ал.1 ЗДДС, му е наложена санкция в предвидения от закона размер. Съгласно санкционната норма на чл.182, ал.1 ЗДДС регистрирано лице, което не издаде данъчен документ или не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, което води до определяне на данъка в по-малък размер, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 1000 лева.

Неоснователно е възражението на касатора за нарушение на чл.40 ЗАНН при съставяне на АУАН. Покана за съставяне на АУАН е изпратена на електронния адрес на дружеството. Представител на дружеството не се явил в посочения в електронното съобщение ден. В тази връзка правилен е изводът на СРС, че дружеството е било надлежно уведомено за предстоящото съставяне на АУАН, поканено е за участие в тази процедура, но не е изпратило представител, с оглед, на което са налице предпоставките на чл. 40, ал. 2 ЗАНН за съставяне на АУАН и започване на административно-наказателното производство в отсъствието на нарушителя. Освен това, макар и действително законен представител или негов пълномощник да не са присъствали по време на съставяне на акта, то същият впоследствие е бил надлежно връчен на упълномощено лице (видно от приложеното към преписката пълномощно) и дружеството е имало възможност да се запознае със съдържанието на АУАН и да направи съответните възражения. С оглед на изложеното съдът намира, че правото на защита на дружеството не е било нарушено. Следва да бъде посочена и разпоредбата на чл. 40, ал. 4 ЗАНН, според която когато нарушението е установено въз основа на официални документи, актът може да се състави и в отсъствие на свидетели. В процесния случай административното нарушение е установено изцяло по данни от счетоводната документация на дружеството, такава, каквато е била представена на компетентните органи и официално декларирана, поради което приложението намира и последно цитираната норма.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 100 (сто) лева, на основание чл.63, ал.5 ЗАНН (ДВ, бр. 94/29.11.2019 г.), във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №21/18.10.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД,

Наказателно отделение, 94^{-ти} с-в по н.а.х. дело №7132/2021г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, с адрес: [населено място], [улица], сума в размер на 100 (сто) лева - разноси по адм. дело № 236/2022 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.